Omul care a redat viața luminilor apuse (II)

On Mai 29, 2012

Înzestrează-ți leadershipul cu capacitatea de a surprinde cele mai fine reacții umane, fără să-ți orientezi forțele creatoare și puterea de influență în direcția propriilor ambiții.

Mă învăluiam înadins în sublima obscuritate, în camera fără ferestre, în cochilia sfântă a facerii. În așa fel îmi drămăluiam capacitatea de înțelegere a naturii umane încât să-mi pot construi personajele după un tipar cât mai real, cu un contur bine definit care să dea greutate acestora. Eram uluit și atât de satisfăcut de cele ce se petreceau la comanda voinței mele care se îndeletnicea cu fabricarea și autentificarea emoțiilor cele mai intense, la cererea imaginației care se lupta cu realitatea pentru acceptarea supranaturalului.

Ca un senator care dezbate și introduce în plen o nouă lege, continuam să mă adâncesc cu nonșalanță în atmosfera personajelor firescului și nefirescului, inteligibile doar prin raportarea lor la sinele meu. Cu autoritatea unui magistrat continuam să cercetez aplicarea fără temei a legilor divine și omenești, cele scrise și nescrise, originale sau contrafăcute - dar fără să judec urmările, fără să pronunț nicio sentință. De parcă aș fi fost prins în angrenajul unei intrigi polițiste, înaintașul central al celor mai complexe demersuri, silit să iau parte, ca un martor nevăzut, la frământările personajelor mele, la căutările lor, la întrebările lor, la transformările lor.

Numai un artist care își pune arta în slujba unei meniri înalte, în alcătuirea unei opere supradotate, împânzite cu personaje misterioase, încărcate de forțe imanente. Numai un Marion Zimmer Bradley sau un Stephen King, m-ar fi putut înțelege, mi-ar fi putut desluși secretele. Şi chiar și ei ar fi putut fi duși ușor în eroare, redirecționați de fascicolul electrizant al confuziei induse cu multă dibăcie.

Leadership: Înainte să te decizi care este imaginea pe care ai dori să o proiectezi în lume, trebuie să dobândești acea înțelegere a personalității umane în complexitatea determinărilor ei naturale?

Leadershipul are ca obiectiv esențial înțelegerea deplină a factorului uman. Însă nu te poți alinia acestei înțelegeri, nu poți pătrunde în ascunzișurile cele mai lăuntrice ale făpturii omenești, să înflăcărezi conștiințele și să le modelezi ca un sculptor care cu fiecare dăltuire a bucății de piatră simte că-și desăvârșește opera, dacă nu-ți înfrânezi pofta, elanul, lucida tendință de cucerire a piscurilor cele mai înalte ale persuasiunii.

Dacă vrei să construiești o casă, nu poți să te duci pur și simplu pe un teren străin și să ridici pereții ei. Mai întâi trebuie să te decizi asupra terenului, să obții dreptul asupra lui, să efectuezi un studiu de fezabilitate și abia apoi să te apuci să sapi în primul rând fundația.

Persuasiunea, fără înțelegerea cea mai profundă a factorului uman, poate duce la prăbușire sau la depreciere - este ca o casă fără fundație, o tentativă sortită eșecului de a construi un sistem trainic de leadership, o slăbuță încercare de a stabili relații strânse cu ceilalți.

Imaginea pe care o proiectezi în lume trebuie să fie în concordanță cu complexitatea determinărilor naturale ale personalității tale, precum gradul de a detesta falsificarea realității, nivelul de a te aventura într-un teritoriu necunoscut, necesitatea de a redistribui mijloacele indirecte sau ocolite de transmitere a unui mesaj.

Numai acolo unde se termină naturalismul, începe iluzia !

Publicul era încântat de fiecare scenariu, de fiecare secundă care depășea granițele înțelegerii lor. Căci întotdeauna era prins în angrenajul formelor de influență produse prin transferul energetic al voinței magicianului, de la negativ la pozitiv, de la copil până la matur, de la un suflet la altul. Era izbit cu forța unui meteorit în procesul insidios al facerii și desfacerii lumilor invizibile - temporal accesibile, legat ca nucleonii printr-o forță nucleară atractivă, generată de iluziile cele mai copleșitoare, capabilă să amplifice, să reformeze toate trăirile, toată exaltarea făpturii omenești.

Spectatorii vedeau masca, dar nu și viața ce pulsa cu atâta energie în dosul ei. Vedeau omul, portretul autentic, atât de misterios al unei ființe coordonate de întuneric, prinsă în plasa pasiunilor cele mai intense, dar fără să-l poată înțelege, fără să poată pătrunde în acea realitate transcendentală care se impunea oricărei rațiuni. Erau împresurați de simboluri, invadați de spinii extraordinari ai magiei care le făcea inima să tresare - condiția decisivă la țintuire. Dar nu puteau să-i scaneze firea, nu puteau să perceapă golul său lăuntric, pe care numai secretele cele mai prețioase îl puteau umple.

Ei nu știau adevărul, nu erau conștienți de factorul cel mai important al ecuației: că numai acolo unde se termină naturalismul, începe iluzia.

Aici se cuvine să luăm aminte de sfatul lui Marc Aurelius: *"Să ai seninătatea de a accepta ceea ce nu poate fi schimbat, curajul de a schimba ceea ce poate fi schimbat și mai ales înțelepciunea pentru a face deosebirea între cele două posibilități".*

Leadership: Îți împlinești experiența de artist sub acoperământul aproape continuu al unui anonimat pe cât de nemeritat pe atât de salvator?

Secretele mele erau în siguranță deoarece mă simțeam ocrotit de păvaza anonimatului. Cumva, eram complet străin față de ceilalți oameni, condus de o tăcere acceptată și neînțeleasă, pentru că tot ce exista deja trebuia să dispară. Așadar, eram un om al faptelor adevărate care nu vedeau niciodată lumina zilei.

Influența ta este cu atât mai vastă cu cât leadershipul tău ia mai mult forma unei magii. Însă influența se modifică ca un bumerang cu traiectorii infinite, cu o forță infinit mai mare decât cea cu care l-ai lansat - încât te corupe atunci când te îndeletnicești cu ea numai pentru tine însuți.

Tu însuți poți fi atins, ca de un glonte ricoșat, de forța copleșitoare a propriei tale înrâuriri asupra celorlalți, și rănit din punct de vedere psihic și emoțional, dacă anticorpii de bază ai leadershipului: caracterul nobil, capacitatea de empatie, aceste două barierele protectoare care mențin funcționarea optimă a motorului care îți garantează succesul în relațiile interumane, - nu luptă cu virusul, cu intrușii: dorința arzătoare de a epata, mândria și insistența de a-ți impune superioritatea (nerecunoscută). Două forțe, care, ca într-un conflict de interese, se dușmănesc și se încaieră necontenit. Apărătorul și dușmanul. Şi doar un învingător. Care va fi acela?

Distribuirea forțelor creatoare în direcția propriilor ambiții, la comanda unei voințe de fier, fără luarea în considerare a efectelor pe termen lung, este o tortură inutilă. Căci dacă Eul tău se supune presiunii constante a artei al cărei subiect îl constituie înrâurirea totală a celorlalți oameni, subordonarea lor legilor și principiilor tale a căror aplicare nu contribuie pozitiv la scoaterea la suprafață a unei individualități închegate, atunci vei împărtăși soarta omului care începe un lucru, și nu-l termină niciodată.

Este o muncă zadarnică, un chin al minții, o vătămare a integrității caracterului să încerci să subjugi un suflet, în loc să-i redai măreția.

Magia care te cotropește, fără să te întrebe dacă o primești, se produce atunci când gradul de abstractizare al reprezentărilor tale interioare și al conceptelor propuse reflectă necesitatea de a interacționa cu un Alter-Ego ce pare să fie cu desăvârșire străin de existența celorlalți.

Omul care a redat viața luminilor apuse scoate în prim-plan echilibrul, conduita strictă din punct de vedere moral și emoțional pe care trebuie să o respecte și să o urmeze necontenit orice lider.

Dacă vrei să fii un geniu al spectacolului, atunci fii un magician. Dar facă vrei să fii lider, atunci fii un om, un om al înțelegerii, un magician al empatiei, cu un instinct al depistării și propulsării simțurilor și rațiunii, unul înzestrat cu capacitatea de surprindere a celor mai fine reacții umane.

Așa cum unui bun fotograf nimic nu-i scapă, prinde într-o sutime de secundă o mișcare, un gest, - tot așa și tu, ca să dobândești o nouă perspectivă a conștiinței de sine, trebuie să dai dovadă de o perspicacitate excepțională față de acele mici aspecte ale realității, gândirii și manifestării omenești. Nu te preocupa cu influențarea oamenilor numai pentru sufletul tău, deoarece ea poate fi atât de nefastă, încât te poate corupe chiar pe tine.

Schimbarea nu se poate impune cu forța. Şi chiar dacă acest lucru aparent este posibil, este doar o schimbare de suprafață, nu de esență. Numai atunci când un lider reușește să inducă în fiecare om modificarea modelului de gândire și de acțiune, numai atunci apare spontan dorința lăuntrică de schimbare proprie.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-care-a-redat-viata-luminilor-apuse-II.html